

det ærede Udvalg foreslaaet, at Summen skal nedfattes med 624 Rd. De 124 Rd. deraf ere til Sædtillæg. Man har sagt, at det bliver en Revisionsundersøgelse, om de paagjældende Docenter ere berettigede til Sædtillæg eller ikke; dette skal jeg altsaa ikke opholde mig ved. Derimod kan jeg ikke sige Andet end, at det egentlig gjør mig ondt, at det ærede Udvalg, og det eenstemmigt, har nægtet det øvrige Beløb. Det er jo dog virkeligt saa, at naar vi overhovedet — og derom vare vi jo enige igaar — ønske at fremme Videnskabelighed og videnskabelig Virksomhed, saa har det sin store Betydning, at dygtige Videnskabsmænd kunne faae Leilighed til at vise, at de have disse Kundskaber, og til at virke nyttigt. Men saa maa man naturligvis ogsaa betale dem derfor, thi Videnskabsdyrkerne ere virkelig ikke saa heldig stillede her i Landet, at man honorerer deres Arbejde meget høit. Nu mener det ærede Udvalg jo, at der er tilstrækkeligt i de 10,500 Rd., om jeg huffer ret; dette kan gjerne være, jeg siger ikke, at det ikke er tilstrækkeligt, men det er dog meget godt muligt, at det i Finantsaarets Løb viser sig, at der er en eller anden dygtig ung Mand, som i alle Henseender kvalificerer sig til at blive ansat som Docent ved Universitetet. Han behøver jo slet ikke at blive ansat som pensionsberettiget. Nu kommer en saadan Mand og tilbyder sin Tjeneste. Naar man saa forlanger Noget til ham, saa hedder det sig strax, at det er, fordi denne enkelte Mand skal begunstiges. Nei, mine Herrer, det forholder sig slet ikke saaledes; det forholder sig meget ofte saaledes, at man gjerne vil have en Mand, men ikke kan finde ham, og naar der saa er En, som tilbyder sig, og som maa erkjendes for at have de nødvendige Egenstaber, saa er det meget beklageligt ikke at kunne benytte ham. Deraf, at Beløbet bliver stillet til Disposition, følger jo slet ikke, at Ministeren bruger det; er der i et enkelt Finantsaar ingen kvalificeret Mand, saa bruger Ministeren ikke Beløbet, og Ministeren er jo dog lige saa meget interesseret i, at der omgaaes fornuftig med Landets Penge-midler, som det høitærede Thing er det. Hvorfor skulde Ministeren, for at skaffe En

eller Anden en Smule Lørbød, udgive disse 500 Rd.? — Forslaget under Nr. 44 angaaer denne Kirkegaardsmuur til Værløse Kirke. Ja, mine Herrer, dersom De nægte Beløbet iaar, følger det jo slet ikke deraf, at man bliver fri for at betale det; det er af den Slags Udgifter, som man ikke kan sige Nei til. Det kunde jo tænkes, at vi kunde slippe lidt billigere, det skal jeg lade være usagt, men skulde det kunne hjælpe, saa skulde jeg være meget villig til ved 3die Behandling at stille et Forslag om, istedetfor 1,300 Rd. at sætte „indtil 1,300 Rd.“ og paatage mig at udbyde Arbejdet ved Licitation. Det ærede Udvalg siger, at det ikke kan tiltræde Forslaget, da det ikke synes hensigtsmæssigt at opføre en Kirkegaardsmuur af hugne Kampesteen og opmuret i Kalk, og jeg forstaaer meget godt denne Betænkelighed. Der er mange Steder, hvor det er complet i sin Orden, at man opfører et godt Steengjærde, som der meget vel kan være tilstrækkeligt. Jeg veed nu ikke, hvorledes Forholdene ere ude i denne Egn, og jeg kan heller ikke sige, hvorledes den Muur er, som allerede er tilstede der, thi de ærede Herrer ville vide, at det er i Anledning af Kirkegaardens Udvidelse, at man skal have et forøget Segn; men dersom nu den Muur, der staaer, er af hugne Kampesteen, forekommer det mig ogsaa i sin Orden at fortsætte dermed, og dersom Kirkerne i den Egn i det Hele taget have den Slags Mure, hvorfor skal man da for saadanne Bagatellers Skyld indføre en heel ny Skik? Jeg maa derhos tillige gjøre opmærksom paa, at det i det Hele taget er en meget god Deconomi, naar man skal bygge og har Raad dertil, da at bygge solidt. Det koster nok en Deel ved den første Anskaffelse, men man slipper da for de aarlige Reparationer, der lidt og mange Gange ere meget kostbare. Dertil kommer, at man virkelig sætter mig i Forlegenhed, naar jeg ikke faaer disse Penge; thi, naar Kirkesynet muligvis skulde gjøre Udsættelse, vil den vedkommende Kirkeeier ogsaa blive tilpligtet at udføre dette Arbejde. Maaskee vil den ærede Ordfører her til bemærke, at jeg som Kirkeminister kan bevilge en Udsættelse; ja, det er sandt, men det er ikke behageligt og giver ialfald ikke noget